

IZLETI

Program izleta priprema: Zdeslav Tajić

zdeslav.tajic@hi.t-com.hr

sub - ned 4. – 5. VI.	KRUPA – ČIŠĆENJE I MARKIRANJE NAŠE STAZE vodi: Anđelko Blažina <u>prijevoz:</u> auti <u>polazak:</u> 6:00 h sa parkirališta ispred Kamenskog
sub - ned 11. – 12. VI.	Velebit - Ravni Dabar (5 - 6 h hoda dnevno) <u>vodi:</u> Tomislav Marković <u>prijevoz:</u> bus <u>polazak:</u> u 7:00 h - autobusni terminal Črnomerec
nedjelja 12. VI.	Goranski planinarski put, suradnja s HPD Zagreb - Matica (5 h hoda) <u>vodi:</u> Erika Salaj Šmic <u>prijevoz:</u> bus <u>polazak:</u> 7:00 h - Autobusni kolodvor
subota 18. VI.	Vihoraški put (7 h hoda) <u>vodi:</u> Zdeslav Tajić <u>prijevoz:</u> auti <u>polazak:</u> 7:00 h sa parkirališta ispred Kamenskog
sub - sub 18. – 25. VI.	Kreta (8 h hoda dnevno) <u>vodi:</u> Vesna Tisaj <u>prijevoz:</u> avion - bus
nedjelja 26. VI.	Klek (5 h hoda) <u>vodi:</u> Alenka i Toni Marković <u>prijevoz:</u> auti <u>polazak:</u> 8:00 h sa parkirališta ispred Kamenskog
sub - ned 2. – 3. VII.	Kamačnik, Turmin, Javorova kosa (6h hoda) vodi: "Miroslav Medenica , Tina Kokić" <u>prijevoz:</u> komerc. BUS <u>polazak:</u> 9:00 h - autobusni terminal Črnomerec

DEFINITIVNI DOGOVOR ZA POJEDINI IZLET UVIJEK JE PRETHODNI UTORAK. ŽELJE ZA IZLETE I TURE PRIJAVITI I. BENKOVIĆU ZA ALTERNATIVNE IZLETE DOGOVOR JE NA SASTANKU

PREDAVANJA

Predavanja se organiziraju **utorkom** u prostorijama HPD, Slovenska 6
Ulaz je slobodan za sve članove i simpatizere Društva.

7. VI. u 20 sati	"Grand Canyon" Predavač: Hrvoje Jenei
14. VI. u 20 sati	"Uzbekistan I dio ili Putovima Timura Lenka" Predavač: Zoran Munjin
21. VI. u 20 sati	Neobavezno druženje
28. VI. u 20 sati	Neobavezno druženje Sastanak Upravnog odbora 19h

5. lipanj

Svjetski dan zaštite okoliša

Dan zaštite planinske prirode u Hrvatskoj

SJEVERNI VELEBIT

Kako započeti pričati o jednom tako duhovno prožetom događaju..još uvijek osjećam bol, hladnoću, ljepotu, znoj i sunce..

Hajdemo od banalnog početka.

Umorno mnoštvo se okupilo na Črnomercu u ciku zore (oko 7h), neki prije neki kasnije. U busu su se dilali prvi kolači i keksi, malo kiflica i najbitnije od svega – pivicaa. Također se sakupljalo snage za put u nepoznato..

Iz sna me probudila vijugava i strma cesta, dok se autobus oko 11h napokon nije zaustavio. Prvi susret s planinom je bio naprosto čaroban – veliki prostrani pašnjaci ukrašeni bijelim, rozim, žutim i plavim nakupinama točkica, gorke stijene u daljini, poneki puteljak, visoki vrhovi u magli te more namreškano burom u daljini. Vrlo lijepo.

Ostavili smo stvari, malo špeka-luka-rakije-paštete-pršuta-keksa-kolača i najbitnije od svega – pivicaa.

U sobi na katu 8 kreveta, 2 sobe po 4 kreveta, u prizemlju soba s 14 kreveta, blagovaona s pomoćnim ležajevima, 1 M i 1 Ž wc, nema tuša, pogotovo ne s toplom vodom, drveno stubište, velike prekrizene gojzerice na putu za kat, mrtva zmija, miris drva te uzbuđenje u zraku.. Krenuli smo oko 12h. Uputili smo se iz našeg skrovišta natovareni veseljem, uzbuđenjem, vodom, štapovima za hodanje i keksima. Spustili se niz naš breg do Botaničkog vrta u Modrić dolcu, no umjesto kroz glavni ulaz do male kolibice u cvijeću mi se uputili u brdo, u žbunje – naravno težim putem J.

Prvo livada, pa bukova šuma, zatim neki mix, smreke, livada, opet bukve, pa male bukve, mali borovi krivulje, veliki borovi krivulje, cijela šuma samo borovi krivulje,.. I onda ugledasmo vrh u magli opasan strmim stijenama, a kiša nas počne lupkati svojim ledenim i jakim ali rijetkim kapljicama. Pravo osvježanje za netom zagrijana tjelesa. Štapove za hodanje smo spremili i četveronoške nastavili prema vrhu. To je bio spektakularni Veliki Zavižan na 1677m. Pogled je pucao na sve strane svijeta, kako prema moru tako prema drugim vrhovima. Sve oko nas samo priroda. Kratko smo se tu zadržali, gladni novih vidikovaca, vrhova i krajolika.

Opet prvo stijene, pa bor krivulja, bukvina šuma, livada i napokon sidosmo u Botanički vrt do kojega smo mogli doći i jednostavnijim putem – ali ne bismo mi bili planinari da do nečega ne dođemo preko planine. Ovdje smo proučili i posnimali biljčice, neki se zaletjeli u Balinovačku ponikvu, drugi sjeli i uživali u svemu što se može osjetilima obuhvatiti. Naravno nema puno vremena za odmaranje, pa smo krenuli opet putem bukvi i bora krivulje prema vrhu od stijena. Taj vrh je vrh Balinovac na 1601m. S obzirom da smo se već zadihali, a i sunce je granulo, ovdje smo si dali malo vremena za uživanje. Nakon žigosanja, vode, keksa, štapića, banana i ostalih energenata, legli smo. Sunce nas je grijalo, vjetar mamio a oblaci mazili. Divota.

Put natrag je bio vrlo zanimljiv, naime započeo je strmim spuštanjem niz glomaznu i nepomičnu stijenu potpomažući se klinom i užetom. Nastavili smo četveronoške po velikom kamenju do borova krivulja (štapovi za hodanje su opet samo smetali). Tu smo ugledali divokoze, poslikali ih, te nastavili prema zadnjem vrhu danas (barem za neke J) Zavižanska kosa (1620m). Kao i na svakom od posjećenih vrhova, i ovdje je pucao pogled na sve strane svijeta, no najznačajniji je bio pogled prema našem domu, gdje smo mogli vidjeti da su neki iz naše grupe već radili prve korake u najužem krugu Doma. Spektakularno!!

Spustili smo se do Zavižana gdje je ostatak dana bio predviđen za kategoriju RAZNO. Neki su željni još adrenalina otišli na obližnje vrhove (neki na obližnje neki na dalje), drugi su kartali i sebično čuvali energiju za sutra, treći su pripremali večeru, neki ispunjavali raznorazne ankete (drugi ih izbjegavali) a neki su jednostavno pili pivicu i uživali u spektakularno rozom zalasku sunca. Moram opet reći – fantastično!

Večer se nastavila s ujuškom (popularno nazvana Juška), špek, lukom, kobasama, pršutom, sirom, povrćem, kruhom naravno, i na kraju sve zalili vinom i najbitnije od svega – pivicaa.

Usljedile su planinarske pjesme (što je nas učenike pomalo i zateklo jer nismo znali niti jednu – ali bože mili ipak smo još učenici). U sjećanju je ostala neka boca ruma, rijeka Sava, ja sem Varaždinec i ostale neke malo neugodnije J. Usljedili su vicevi, gdje su očiti pobjednici bili oni najmlađi. U krevete smo otišli oko 22-23, s velikom dozom iščekivanja, vesele opuštenosti, mirom u duši, svježim zrakom u plućima i nesvjesni duhovnog okrepljenja koje se upravo vršilo.

Vani mrkli mrak, mrkla tišina, mrkli mir, toliko da se mogao osjetiti san uspavanog diva pod našim nogama....

Iva Bosanac

HRVATSKO PLANINARSKO DRUŠTVO

P L I V A

ZAGREB, Slovenska 6

tel: (01) 37 71 992

www.hpdpliva.hr

Bilten broj 175.

Lipanj, 2011.

OBAVIJESTI:

- Članarina se može uplatiti blagajniku Marijanu u prostorijama Društva u utorak 28.6.2011.
- Izlet na **Komnu je 9 - 10. 7. (bus), vode ga Ivan Halapir i Marijan Hrastinski, a prijave i uplate se primaju (Ružica) najkasnije do 21.6.2011.**
- Od 1. Svibnja sastanci i predavanja u Društvu počinju u 20:00 sati
- U prostorijama Društva postavljene su nove fotografije s naših izleta čiji je autor Marino Špiček. Dođite i pogledajte.
- Bus kojeg vodi Tomica u **B. Oštarije** je sa 35 mjesta, pa se zainteresirani mole da se što prije jave i uplate vodiču.
- **Vihoraški put** spaja Bijeje i Samarske stijene. Tura je zahtjevna i primjerena iskusnim planinarima u dobroj kondiciji.
- Erika Salaj vodi bazu podataka o članstvu, izletima i predavanjima i molimo da vodiči njoj ubuduće šalju izvještaje sa izleta (mail).
- Molimo sve članove Društva koji do 5. u mjesecu ne dobiju Bilten elektronskom poštom, da što prije jave o promjenama svojih E-mail adresa. Kontakt osoba: Ervin.Schauer@zg.htnet.hr